

A szerkesztő előszava

Kasza Imre *Csak a beérés ideje biztos* című könyvéhez

Az idegenség olykor feldühít, olykor elragadtat - ez nem vérmérséklet kérdése. Sem a faji; vallási, a nemzeti stb. hovatarozásé. Az elutasítás kéretlenül istenadta fegyvertárunk tartozéka, akárcsak a befogadás, ha a mozdulatlanok hitt-remélt-álmódott rend ellen vétó idegenséggel ütközünk. Ezt az ütközetet születésünk pillanatától vívjuk, kisebb-nagyobb veszteségekkel fegyverszünetekkel részbékekkel. Életünk szünni nem akaró hadiállapot. Fegyvereink: erőszak és alázat. Ízlés kérdése, hogy

mikor melyiküket vetjük be (vagy talán valami másé is?). A csaták kimenetele bizonytalan. C' est la guerre. Ami biztos, hogy egyfolytában patakzik a vér. Ha elfáradnak a fegyverek a megsebzett lelkek köz(ös)helyen pihegnek, ahol unalmas lektorkisasszonyból lett darabos ápolókisasszonyok sóhajtozzák hogy közönséges, hogy pongyola, hogy unalmas sztereotípa, hogy iskolás humor. Aztán a biedermeirükből szakított tépettel hőökké ápolják a rend-rendet libegő újultakat. A bolondok a hidakról delirálnak. A feketefejű festő felsóhajt. Csak a beérés ideje a biztos.

Hajdú Farkas-Zoltán